

Direktoro. Direktisto de ofico, institucio, gazeto : *~o de banko, liceo.*

direktorio *ز* *د*. Konsilantaro havanta specialan publikan mision.

direktriko *Δ*. 1 Rekto, kiu, kun punkto nomata fokuso, determinas konikon. 2 Linio sur kiu sin apogas alia moviganta linio k kiu direktas ĝin.

***Dis.** 1° Prefikso esprimanta malkunigon, dividon, forigon en diversajn direktojn : *~ŝiri paperon ; ~ĵeti flugfoliojn ; ~semi grajnoj ; ~peli birdojn ; ~kurigi malamikojn ; ~sendi cirkuleron ; ~bati muron ; ili tute malkonsentas k ~opinias ; ~membrigo de la ideoj en memstarajn vortojn Z ; ~vastiĝo de opinio ; ili ~etendis la manojn ; ~babili, ~doni, ~fali, ~flugi, ~liberigi, ~pecigi, ~plekti, ~polviĝi, ~porti, ~rabi, ~specigi, ~starigi, ~ŝpruci, ~trumpeti, ~versi, ~dividi, ~frakasi, ~rompi.* RIM. Tiu prefikso havas kelkfoje sencon tre proksiman al tiu de **mal** aŭ **sen** : *~volvi (malvolvi) ; ~faldi (malfaldi) ; ~revigi (senrevigi) ; ~harmonia.*

II° Samsignifa vortero uzata memstare : *~a.* Maldensa, dismetita, disemita : *la ~aj dometoj de la vilaĝo ; la trupoj atakis laŭ ~a ordo ; la lampegaj lumis ~e en la nokto* (Kp SPORADA). *~eco.* Malkuneco, aparteco, malproksimeco, diferenco, malamikeco : *la intergenta ~eco Z. ~igi.* Apartigi, dividi, malkunigi : *li ~igis la batalantojn ; la suno ~igis la nubojn ; ~igi interligon Z ; fremdaj elementoj ~igis la socion B ; oni devas ~igi tiujn du proponojn* (Kp DISMETI, DISĴETI, DISSEMI). *~iĝi : ni ~iĝis en diversajn flankojn Z ; post alktutimigo doloras ~iĝo Z.*

Disĉiplino. 1 Deviga regularo k lernita oboe necesa por la bonordo de iu anaro : *militista, monaha ~o ; mi al ĉiuj instruis ~on Z ; ~a cedo de la malplimulto Z ; ne dekliniĝi de la ~a vojo Z ; ~e aligi siajn fortojn al la komuna armeo Z.* 2 Reguloj rekomendindaj por certigi la bonan funkciadon de la homaj kapabloj : *intelektla, scienca ~o.* *~emo.* Volonta absoluta oboe al iu regularo : *~emo estas nepre necesa en nia movado. ~l* (tr). Alktutimigi iun obei al *~o : li baldaŭ ~is la lernantojn ; ~i siajn impulsojn.*

Disĉiplo. 1 Tiu, kiu studas sub instruanto. 2 Tiu, kiu sekvas ies doktrinon : *Platono estis ~o de Sokrato.*

Disenterio. Infekta inflamo de la intesto, kaŭzanta daŭran lakson.

diserti (ntr). Prezenti detalan metodon studadon pri scienca, filozofia aŭ literatura temo : *la profesoro ~is pri Kant.* *~aĵo.* Verko traktanta pri scienca, filozofia aŭ literatura temo.

disertacio *Z* = disertajo.

Disko. 1 Metala ronda plataĵo, kiun la antikvaj grekoj uzis en la ĵetludoj : *Diskobolo estas statuo de ~ojetanto.* 2 Objekto ~on simila : *~o de suno, de fervoja signalo.*

***Diskonti** (tr). Pagi al iu por bilo aŭ kambio antaŭ la pagtempo, deprenante procentojn pro la antaŭtempa pago. *~o.* 1 Ago de tiu, kiu ~as bilon : *~obanko.* 2 Procentaĵo deprenita pro la antaŭtempa pago : *kiam la kapitaloj abundas, la bankoj malaltigas la ~an procenton.*

Diskreta. 1 Diranta nur, kion konvenas diri ; scianta konservi sekreton : *la sendoto estu ~a k fidela ; la plej ~a amo lasas ĉiam elaperi sian sekreton.* 2 Faranta nur, kion konvenas fari, modesta, nesintruda, taktoplena, ne troiganta : *~a malaprobato ; li faris ~an uzon de sia aŭtoritato ; lia konduto en mia domo estis ĉiam ~a* (Kp SINDETE-NEMA). 3 (f) Delikata, neforta, netroa : *~a parfumo.* **Mal~a.** 1 Senkonsidere babilanta. 2 Sentakta, malmodera, sinttruda. 3 Troa.

diskriminanto *Δ*. Determinita funkcio de la koefficiento de duagrada ekvacio : *nuligo de ~o signifas, ke la ekvacio havas duoblan radikon.*

diskurso *Δ*. Ordigita, iom longa parolado celanta konvinki. Kp ORACIO.

Diskuti (ntr). Interargumenti pri malsamaj opinioj : ekzameni opinion, argumentante pri ĝia praveco aŭ malpraveco : *~i kun iu pri politiko, religio, pri la situacio ; oni longe ~is pri tiu propono.* Kp DISPUTI, POLEMIKI, DEBATI. **Pri~l** (tr). Samsence : *~i proponon, la politikon de la partio.* Kp REFUTI, KONTESTI. (**Kontraŭ**) *~ebila.* Ne povanta esti akceptata sen *~o.* Kp DUBA. *~inda.* Estanta inda je *~a* klarigo. Kp SERIOZA.